PASSIO SANCTI BLASII. GREGORIUS MAGNUS. VITA SANCTI BASILII
3. Viertel 12. Jh. Seite 89r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

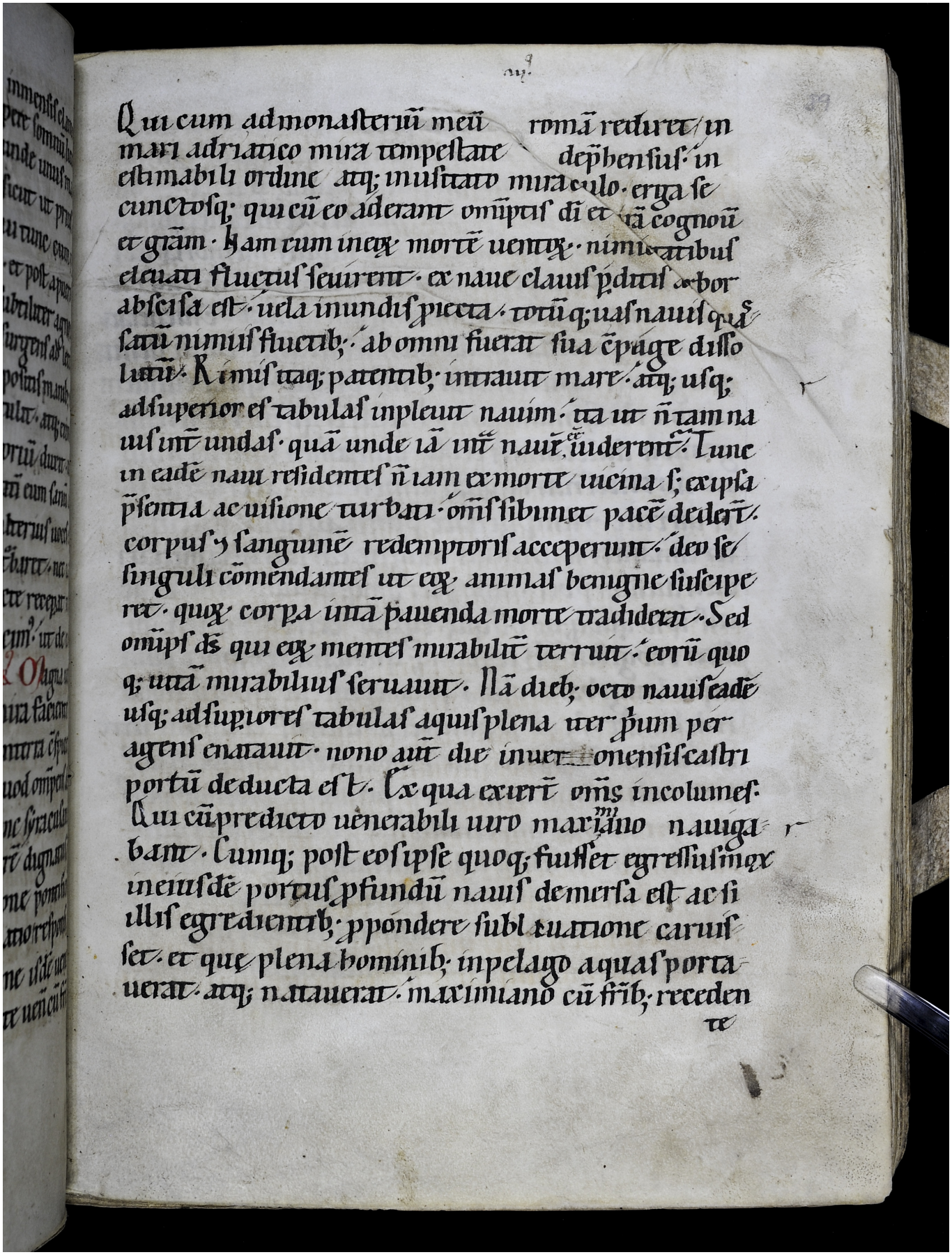

Qui cum ad monasteriū meū romā reduret in
mari adriatico mira tempestate deprehensus in
estimabili ordine atq; inusitato miraculo erga se
cunctosq; qui cū eo aderant omnipotis dī et grā cognouit
et grām. Iam cum in eorū mortē uentorū nimietatibus
eleuati fluctus seuirent. ex naue clauis perditis arbor
abscisa est. uela inundis proiecta. totūq; uas nauis quas
satū nimiis fluctib; ab omni fuerat sua cōpage disso
lutū. Rimis itaq; patentib; intrauit mare. atq; usq;
ad superiores tabulas inpleuit nauim. ita ut nō tam na
uis intr̄ undas. quā unde iā intr̄ nauē eē uiderent. Tunc
in eadē naui residentes nō iam ex morte uicina s; ex ipsa
p̄sentia ac uisione turbati. omīs sibimet pacē dederūt.
corpus ꝯ sanguinē redemptoris acceperunt. deo se
singuli cōmendantes ut eorū animas benigne suscipe
ret. quorū corpa intā pauenda morte tradiderat. Sed
omnipotēs dēs qui eorū mentes mirabilit̄ terruit. eorū quo
q; uitā mirabilius seruauit. Nā dieb; octo nauis eadē
usq; ad superiores tabulas aquis plena iter p̄ium per
agens enatauit. nono aut̄ die in uer[illegible]onensis castri
portū deducta est. Ex qua exierūt omīs incolumes.
Qui cū predicto uenerabili uiro maximiano nauiga
bant. Cumq; post eos ipse quoq; fuisset egressus mox
in eiusdē portus p̄fundū nauis demersa est ac si
illis egredientib; p̄pondere sublauatione caruis
set. et que plena hominib; in pelago aquas porta
uerat. atq; natauerat. maximiano cū frib; receden
te